מרכז
אמנויות
וגלריה
ע"ש אפטר-ברר, מעלות-תרשיחא

אמיר תומשוב

חֻרְבָּן מְהַדְהֵד

אוצרת: מיטל קילמניק

29.08-09.11.24

מרכז אמנויות וגלריה
ע"ש אפטר-ברר, מעלות-תרשיחא (ע"ר)

בחזית: פרט מתוך חלל:אפס מס.5, 2021 בפרט: יציקות גבס, 160 X 100 ס"מ
cover image: Detail from Space:Zero no.5, 2021
in detail: plaster castings, 100 X 160 cm

מרכז אומנויות וגלריה ע"ש אפטר-ברר

רח' בן גוריון 15, מעלות תרשיחא | artsmaalot.com
א, ב, ד 10:00-14:00, 16:00-19:00 **ג, ה** 10:00-16:00 **שבת** 11:00-13:00

יו"ר העמותה: מישאל חירורג
מנהלת הגלריה ומרכז אמנויות: תמי שחר-ירון
אוצרת התערוכה: מיטל קילמניק
הדרכות: יעל רמון, יעל שלו

עריכה לשונית: יהודית ליניק-לוי
תרגום לאנגלית: יהודית אפלטון
עיצוב גרפי: Studio Mika
צילום: מיטל קילמניק, אמיר תומשוב

בתמיכת:
משרד התרבות והספורט
הפדרציה היהודית של פילדלפיה רבתי
בשביל האמנות, קרן לתמיכה באמנות בפריפריה

←

מראה הצבה: בחזית: **מודל פוסט טראומה מס. 18, 2023** מימין לשמאל: **מרחב חשוף מס.10 ד, 2023 // מרחב חשוף מס.14 יא-יב, 2023 // מרחב חשוף מס.10, 2023 // טבע:דומם מס.2, 2022 // טבע:דומם מס.1, 2022 // מחסה מס.2, 2024 // מחסה מס.1, 2024**

Placement view: front: **Post Traumatic model no.18, 2023** from right to left: **Exposed Landscape no.10d, 2023 // Exposed Landscape no.14 k-l, 2023 // Exposed Landscape no.10, 2023 // Stli:life no.2, 2022 // Stil:life no.1, 2022 // Shelter no.2, 2024 // Shelter no.1, 2024**

מראה הצבה: **ללא שורש מס.21-23, 2023 |** גרפיט על גזע עץ, קוטר מירבי 42 ס"מ
מרחב חשוף (לא סימביוטי), 2024 | גרפיט על עץ לבוד, 42 X 20 ס"מ

Placement view: **Unrooted no.21-23, 2023 |** graphite on wood trunk, diameter 42 cm
Exposed landscape (Non Symbiotic), 2023 | graphite on plywood, 20 X 42 cm

סליחה, שמישהו יפנה פה את ההרס

הבית הוא החלל בו פועל האדם, וככזה הוא משקף הקשרים תרבותיים, חברתיים כלכליים ומשקף גם את הזמן והתקופה בם התגבש.

אמיר תומשוב, יליד העיר עפולה, המתגורר בה גם כיום, הוזמן יחד עם האמנית ורד אהרונוביץ, לקחת חלק בפרויקט משותף העוסק במושג **בית** בגלריה ע"ש אפטר ברר, במרכז אמנויות מעלות-תרשיחא. היצירות בתערוכה בוחנות את המושג משלוש נקודות מבט של אדם, אמן ואדריכל.

האחת היא מבט-על – כמו סורקים את העיר או השכונה ואת התארגנות המבנים במרחב. השנייה היא נקודת מבט פנימית-קונסטרוקטיביסטית המתבוננת על הקרביים של החלל הבנוי, על מרכיביו ועל תהליך היווצרותו, והשלישית - נקודת מבט פילוסופית, הבוחנת את משמעות המושג בהקשר האנושי שלו ואת הרגשות העולים בעקבות כך: המחשבות, התקווה והפחד.

התערוכה של תומשוב, מהדהדת ביתר שאת את ההרס והחורבן של השבעה באוקטובר 2023, כשהמדינה מתבוססת במראות של מוות והרג, בתים מושמדים ונשרפים, יישובים נחרבים כליל, משפחות רבות מפונות וקינים אנושיים נותרים מאחור הרוסים ושקטים בבדידותם. המציאות מהלכת אימים על הנשימות של התא המשפחתי שעד לא מזמן פעם בין כותלי הבית.

תומשוב מצליח באמצעות חומרים זמינים ויומיומיים לאפיין תבניות התיישבות שזהותם נמחקה בדקדקנות ובניקיון מושלם. אופיים של הבתים ביצירות שלו נקבע על ידי המסה שלהם ועל ידי ההתמזגות האחד בשני. השימוש בצבע לבן מסייע לאמן למחוק את הזהות האישית-הפרטית ולצקת משמעות קולקטיבית של אחדות מול ניכור. העבודה העגולה אורגניזם אורבני מדגימה צורת התיישבות, קשרים בין מבנים ובין צורות גאומטריות ובוחנת את הגבולות ביניהם. ההתיישבות העגולה השקטה והסטרילית מתערערת בדיפטיך **פוסט טראומה 4** בו גואה תחושת ההרס והחורבן.

המסה הקונסטרוקטיבית והשימוש בתבניות הם אלמנטים רווחים בשפה הוויזואליות של תומשוב. אלמנטים אלו מאזכרים את העיר העתידנית בסרט **מטרופוליס**, שבויים על ידי פריץ לאנג (FRITZ LANG) ויצא לאור בשנת 1927. בסרט, העיר הדיסטופית נחלקת לשני חלקים, העיר העליונה והעתידנית בה מצויים גורדי שחקים תבניתיים וצפופים המשרים תחושה של עושר וחומרנות, והעיר התחתית, בה האנשים הנשלטים עובדים ללא הפסקה - והם משולים למכונות המנשימות את העיר העילית.

גם הערים של תומשוב נחלקות לשנים. האחת מקבלת על עצמה את המסה העתידנית הנחשקת. הצבע הלבן, המדמה את חלוק הרופאים, מוחק את זהותם האינדיבידואלית של הבתים עד שנוצרת תחושת ניקיון מאיים של חדרי מעבדה. השנייה, חושפת את תהליכי בנייה: מנופים, ברזלי הבניין, קרשים, בלוקים ובטון חשוף. רובד זה מקפיא מחד ומאדיר מנגד את עוצמת התהליכים והוא מקביל בסרטו של לאנג לחשיבה ולתשוקה האנושית בין פרדר, בן העיר העילית לבין מנהיגת הפועלים, מריה תושבת העיר התחתית. החשיפה של "מתחת לפני השטח" מיוצגת בתערוכה ביצירות נוספות ובהן גילויים של דמויות אנוש המתמזגות עם אלמנטים מעולם הבניה והאדריכלות כמו בעבודה **תכנית מגירה 6**.

ביצירות שנבחרו לתערוכה נמתח חבל דק בין המושג **הרס** למושג חדש בשם **תשוקה קונסטרוקטיבית.** סלבוי ז'יז'ק[1] (SLAVOJ ZIZEK) בספרו "ברוכים הבאים למדבר של הממשי"[2] שנכתב בעקבות אסון מגדל התאומים בשנת 2001 בניו-יורק, שואל שאלה פתוחה לגבי תנועות הטרור הפונדמנטליסטי, ששמו להן למטרה להוציא את האנושות מקהות חושים ומהקונספציה הצרכנית של העולם המערבי. ההרס מבטא את התשוקה לאחיזה במציאות. השידור הישיר של חטיפת האזרחים, הירי ושריפת הבתים בשבעה באוקטובר מהדהדים את קריסת מגדלי התאומים על גבי מסכי הטלוויזיה. ההרס ביצירות של תומשוב מייצג את התפוררות המושג **בית**. הבית נטול הזהות מאבד את יציבותו המבנית ומרפרף לאפוקליפסה לוקאלית ואוניברסאלית.

התבניתיות של תומשוב מעלה את סוגיית הקשר בין התוכן לצורה. מבנה המלבן הגנרי השגור הנוהג לקבל על עצמו שייכות לקבוצה, חברה או קהילה הופך אצל תומשוב לאדיש וסכמטי ויכול לרמז על השפעות חברתיות, שלטוניות וכלכליות. מישל פוקו[3] (MICHEL FOUCAULT) שדיבר על הקשר בין תוכן לצורה באדריכלות טוען, שהאדריכלות יכולה לייצר אפקטים חיוביים ולתפקידים החברתיים יש חלק בתוכן החברתי שלה. מקבצי הארכיטקטורה ההרוסים של תומשוב מייצגים חרדות ואנרכיזם בהם ניתן לצפות על מסכי הטלוויזיה, בתיעוד מלחמות המתרחשות בעולם בעת הזו.

בעוד העיר של תומשוב יכולה להעיד על הסלמה, איום והתפוררות, רישומי הבניה על גבי קרשים ואריזות קרטון, שהם חומרים מהיומיום, מצליחים להעניק לצופה מבט אינטימי על האמן הרגיש, ויכולים להעיד על ניסיון היאחזות, בנייה והחלת תהליכי הבראה על המרחב. כל פרט ברישומיו מטופל בעדינות כמבקש לייצג נאמנה את החומריות ומעיד על היכרות בלתי אמצעית של האמן עם השטח.

←

מראה הצבה ופרט: **מודל פוסט טראומה מס. 4, 2012 |** מדיה מעורבת על אם.די.אף, 120 X 250 ס"מ **פיגומים, 2018 |** פלדה, עץ, גבס וצבע סינטטי, 240 X 100 X 180 ס"מ

Post Traumatic model no.4, 2012 | mixed media on MDF, 250 X 120 cm
Scaffoldings, 2018 | steel, wood, plaster and synthetic paint, 240 X 100 X 180 cm

מראה הצבה ופרט:
חלל:אפס מס.1, 2020 | גרפיט על נייר, 102 X 152 ס"מ
פיגומים, מודל/אינסטלציה, 2018
פלדה, עץ, גבס וצבע סינטטי, 240 X 100 X 180 ס"מ

Placement view and detail:
Space:Zero no.1, 2020 | graphite in paper, 152 X 102 cm
Scaffoldings model/installation, 2018
steel, wood, plaster and synthetic paint, 240 X 100 X 180 cm

השימוש בחומרים מעיד גם על פרספקטיבה של זמן ומקום ועל הגישה הרב ממדית שלו לרעיונות המשלבים אדריכלות, בניה והרס.

בתוך הרישומים הרגישים של תומשוב מתקיימות מערכות יחסים בין חלקי יצירה שונים: מידתיות, מבטים סגורים מול מבטים פתוחים, אלמנטים של הובלה וזרימה, יחסי גודל ותיחום בפורמטים ומסגרות. אלו אותן מערכות יחסים המתקיימות גם בתכנון עיר, שכונה ובית פרטי, והם בין האלמנטים השונים המשקפים תהליכי חשיבה עמוקים על מרחבים ממשיים של החברה והפרט.

היצירות של תומשוב בודקות את מערכת היחסים והכוחות בין הטבע לארכיטקטורה. כשמתבוננים בהן, ניתן לשמוע את רעש המנופים, את הבניה וההרס המייצגים את ידי האדם אך בד בבד גם את האמן שאינו מרפה מהאחיזה בטבע. הרישום על פרוסות עצים ותיאור השורשים החשופים מדגימים את החשיבה העמוקה והפילוסופית של האמן.

אם נרצה, נוכל לראות את התערוכה כמסע בין החברתי והאנושי לפרטי. החוויה בתערוכה דומה לסיור שמתחיל בדגמים של התארגנות אדריכלית, שסדרים ואידאות איבדו מהתוקף שלהם והותירו אחריהם ואקום, הרס וריק קיומי. המעבר אל הפרטי דרך הקפאת התנועה של המכניזם מיוצג על ידי המנופים. תהליכי הבנייה מנוסחים היטב בידיו של תומשוב. היעדר ההיבט האנושי בולט בם עד צורם. התחנה הסופית בסיור בתערוכה היא רישומי ענק של שתי דמויות עם מסכות חמצן. תיאור המסכות והדמויות מבוסס על דגמים וצילומים של מסכות ממלחמת העולם השנייה. המיגון הנשימתי המתואר ברישומי הענק שלו יכול להדגים את חוסר החמצן המצוי מתחת להריסות וחורבן המושג **בית** המשול באופן ישיר לחוסר חמצן בו מצויה מדינתנו מאז השבעה באוקטובר.

התערוכה של תומשוב בגלריה היא כרונולוגיה של הרס וצמיחה ושל יד אדם אל מול כוחו של הטבע. ההליכה בתערוכה משדרת כבדות. היא מפרקת ומרכיבה שוב ושוב את קירות הבית הקולקטיבי והפרטי ובד בבד גודעת את המחשבה על **הבית** כמושג המסמל הגנה וביטחון.

אוצרת
מיטל קילמניק

---

1 סלבוי ז'יז'יק, הוגה דעות. חי ופועל בסלובניה. מפורסם בזכות ניתוחיו הלא שיגרתים לסרטי היצ'קוק, לקולנוע ההוליוודי ולתרבות ההמונים.
2 סלבוי ז' (2008), ברוכים הבאים למדבר של הממשי, חמש מסות על ה-11 בספטמבר ואירועים סמוכים. רסלינג: תל אביב.
3 פול-מישל פוקו (1926-1984). פילוסוף צרפתי. ידוע בשילוב בין הפילוסופיה להיסטוריה ולכינון מחקר חדש בשם "היסטוריה של מערכות חשיבה".

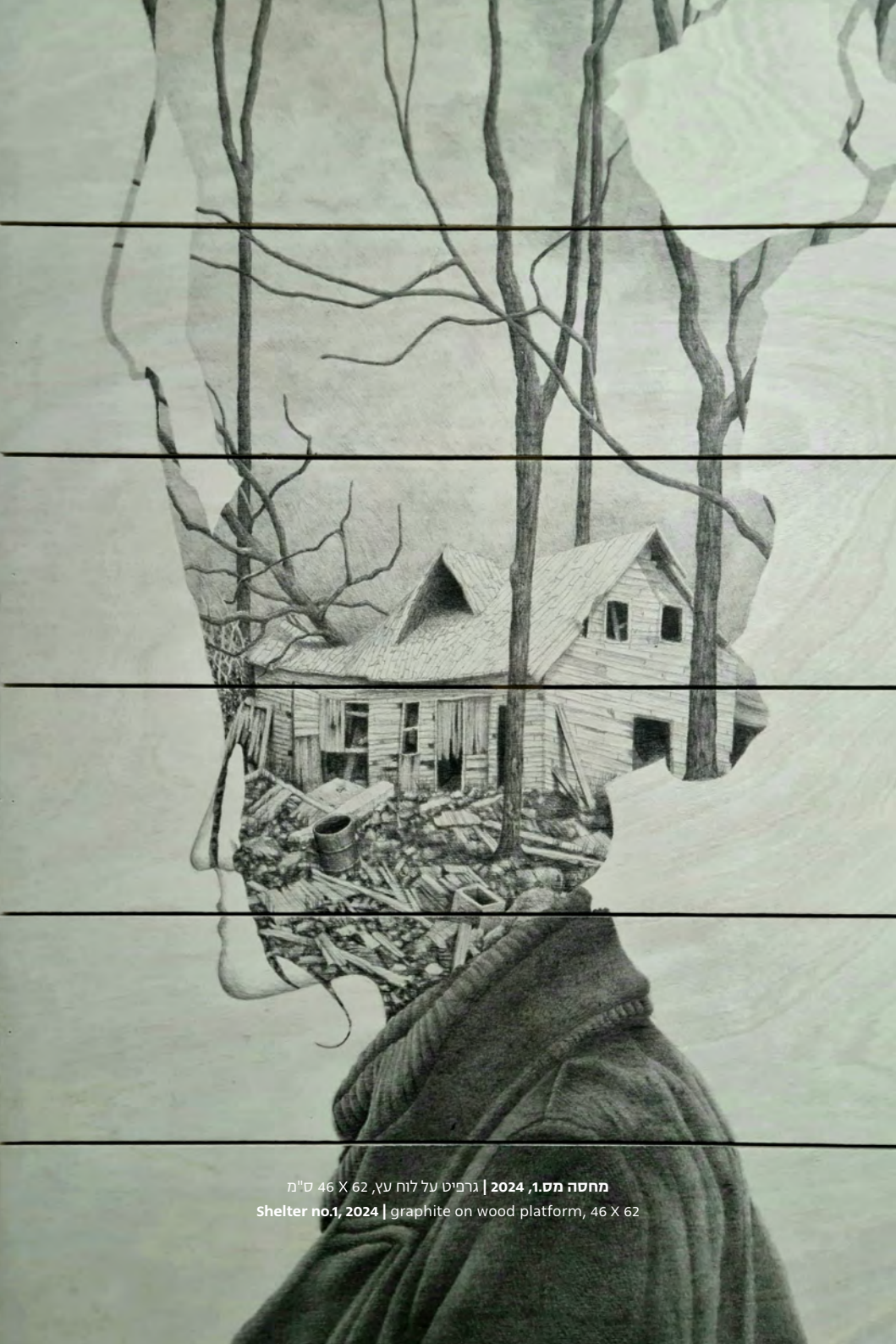

מחסה מס.1, 2024 | גרפיט על לוח עץ, 46 X 62 ס"מ
Shelter no.1, 2024 | graphite on wood platform, 46 X 62

תכנית מגירה מס.1, 2023 | קרטון וגבס במגירת עץ, 52 X 50 ס"מ

Contingency Plan no.1, 2023 | cardboard and plaster in a wood drawer, 50 X 52 cm

Relationship systems exist in the sensitive drawings between different parts of the art-making: proportions, closed gazes vs. open ones, elements leading into and out of the space, flow, size relations and the framing of different formats. These same systems are used in urban planning, design of a neighborhood or private home, and are the elements that reflect in-depth thought processes about concrete social and individual spaces.

Tomashov's oeuvre examines the power relations between Nature and architecture. As we gaze on them, we can hear the noise of the cranes, construction and ruin representing human deeds as well as the artist who never loses his hold on Nature. The drawings on wooden surfaces and the depiction of exposed roots demonstrate Tomashov's deep philosophical thought.

We can also see the exhibit as a journey between the social and humanistic to the private sphere. The experience is similar to a tour beginning with architectural models whose order and ideas are no longer valid, leaving behind a vacuum and existential void. The transition to the individual by freezing the movement of the mechanism is represented by the cranes. Tomashov formulates the construction processes very successfully. The exhibition tour ends with the huge drawings of two figures wearing oxygen masks based on photographs from World War II. The protective masks for breathing can demonstrate the actual lack of oxygen for someone caught under the rubble of a destroyed **home**, a direct parable for the difficulty of breathing freely in this country since October 7th.

Tomashov's exhibition in the Apter-Barrer Gallery is a chronology of destruction and growth, of human efforts contrasted with Nature. Walking through the exhibition conveys a heavy feeling, deconstructing and rebuilding the walls of the collective and private home while cancelling out any thought of using the concept of **home** to symbolize protection and safety.

Meital Kilemnik
Curator

---

1 Slavoj Zizek (b. 1949) is a Slovenian philosopher, known for his unusual analyses of Hitchcock's films, Hollywood, and mass culture.
2 Slavoj Zizek, Welcome to the Desert of the Real (2002, English ed.). Original publication
3 Paul-Michel Foucault (1926-1984), French philosopher, well known for his integrating philosophy and history to create the new research sphere of the History of the Systems of Thought.

מודל/מיצב פוסט טראומה מס.18, 2023 | מדיה מעורבת על צמיג, קוטר 110 ס"מ
Post Traumatic model/installation no.18, 2023 | mixed media on wheel, 110 cm

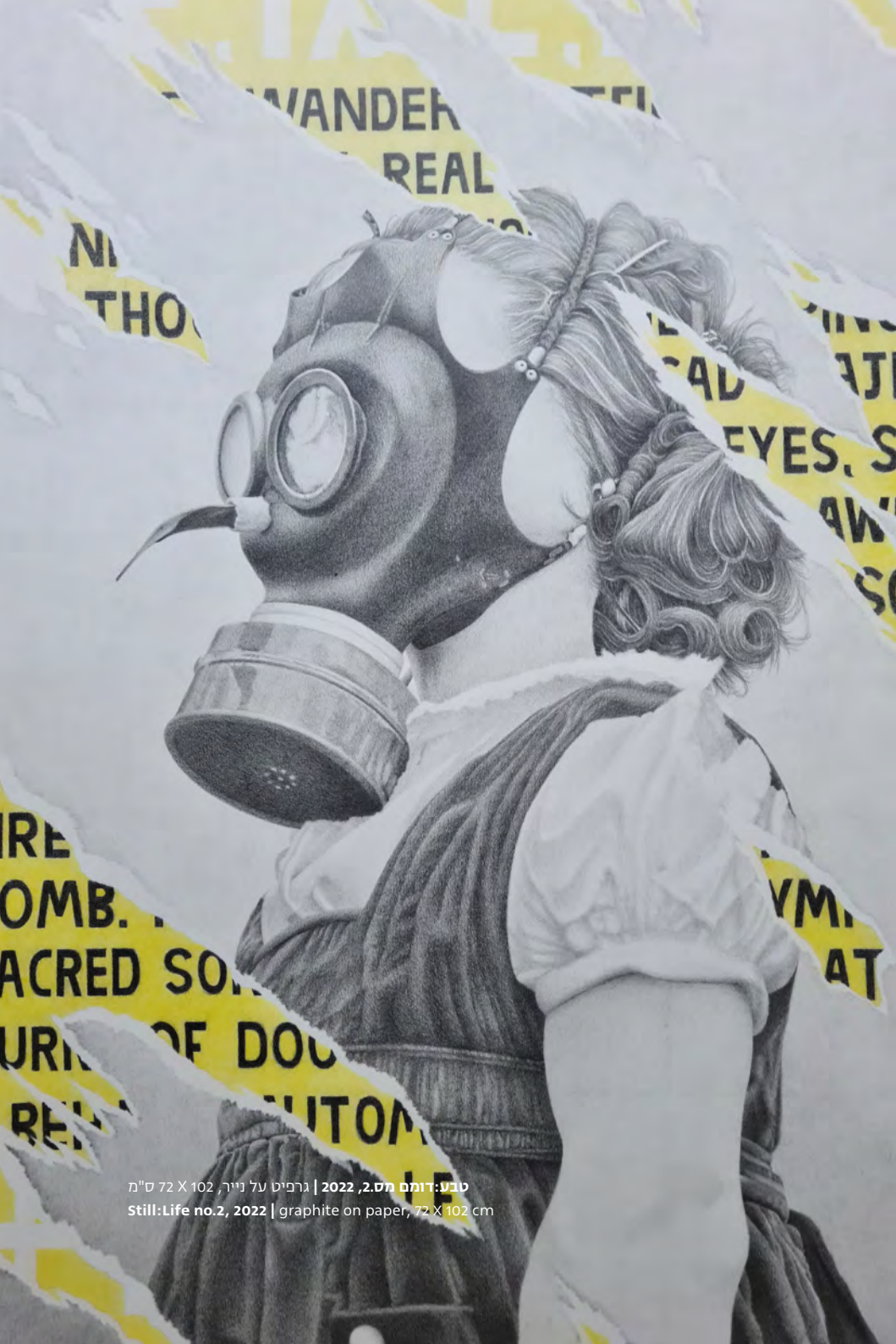

טבע דומם מס.2, 2022 | גרפיט על נייר, 102 X 72 ס"מ
Still:Life no.2, 2022 | graphite on paper, 72 X 102 cm

Tomashov's cities are also divided in two: one takes upon itself the desirable future mass. The white paint acts like a doctor's coat erasing the individuality of the houses and creating a threatening, laboratory-like cleanliness. The other part exposes the construction processes with cranes, iron rods, wooden planks, blocks and exposed concrete. This layer both freezes and glorifies the power of the construction processes, like the human desire in Metropolis between Freder, member of the elite, for Maria, the workers' leader who lives in the lower city. Revealing what lies under the surface is represented in the exhibition by additional works that include human figures merging with construction and architectural elements as in **Contingency Plan No.6**.

A tense relationship exists between the concept of **destruction** and the new concept of **constructive desire,** coined by Slavoj Zizek[1] in his book Welcome to the Desert of the Real[2] (2002) written following the 9-11 terrorist attack on New York City's Twin Towers (September 11, 2001). He asks an open question about fundamentalist terrorist groups whose goal is to shock humanity out of their insensitivity and the Western world's consumerism. Their desire to destroy, according to Zizek, reflects the desire to grasp reality. The live broadcast of the abduction of civilians, the shooting and burning of homes by the Hamas terrorists on October 7th echo the collapse of the World Trade Center towers as seen on television. Destruction as seen in Tomashov's works represents the crumbling of the concept of **home.** The house without identity loses its structural stability and refers to the local and universal apocalypse.

Tomashov's use of forms brings up the issue of the relationship between form and content. The generic rectangular structure, so commonly thought of as a symbol of belonging to a group, society, or community, becomes something indifferent and schematic in Tomashov's works, hinting at socioeconomic or governmental influences. Michel Foucault[3] who wrote extensively on form and content in architecture, argued that architecture can create positive effects and that social positions play a part in its social content. The rhythms in Tomashov's architecture in ruins represent the anxieties and anarchism we witness on television and in the documentation of wars taking place at present.

While Tomashov's city can be evidence of escalation, threat and decay, the construction drawings on planks and cardboard boxes (which are everyday materials) succeed in providing viewers with an intimate look at the sensitive artist and can testify to the attempt to grasp onto something, to reconstruct the space and begin its healing processes. Each detail in the drawing is treated delicately as if attempting to faithfully represent the materiality and unmediated familiarity with the site. Tomashov's use of materials also shows a perspective of time and place, access to its multidimensionality and ideas integrating architecture, construction, and ruin.

Excuse me, can someone clean up this rubble

The home is a space in which a person acts, thus reflecting the cultural and socioeconomic relationships as well as the time and era in which they formed.

Born in Afula where he still lives, Amir Tomashov was invited together with Vered Aharonovitch to take part in a collaborative project engaged in the concept of the **home** at the Apter-Barrer Art Center and Gallery, Ma'alot-Tarshicha. The artworks on exhibit examine the concept from three perspectives of human, artist, and architect.

One perspective is the aerial view surveying the city, neighborhood, and spatial organization of the structures. The second is the internal constructive gaze observing the innards of the built space with all its components and formation processes. The third is the philosophical viewpoint examining the meaning of the concept within its human context and the resulting emotions, thoughts, hopes, and fears.

Tomashov's exhibition embodies the intensity of the destruction and disaster of October 7th, 2023, when the country was flooded with sights of murdered bodies, destroyed burned houses, devastated villages, and displaced families leaving behind their ruined homes in silent loneliness. The current reality is extremely threatening to the nuclear family safe at home until very recently.

Tomashov uses accessible everyday materials to characterize shapes of villages whose identity was erased carefully and completely. The nature of the houses in his artworks is determined by their mass and how they merge into each other. The use of white paint helps to erase the individual, personal identification in favor or imbuing it with a collective meaning of uniformity in the face of alienation. The circular Urban Organism samples the settlement form, the relationships between the buildings and geometrical shapes, while examining the borders among them. The round, quiet, sterile village is subverted by the diptych **Post-trauma No. 4** with its overflowing sense of destruction and ruin.

The constructive mass and use of modules are frequently used elements in Tomashov's works. They are reminiscent of the futuristic city in Fritz Lang's film Metropolis (1927), in which the dystopian city is divided into two. The upper city has a dense concentration of skyscrapers, a sense of wealth and materialism, while the lower city's populace is under their rule and work ceaselessly like the machines that provide air to the upper city.

מודל פוסט טראומה מס.6, 2012 | מדיה מעורבת על כסא עץ, 90 X 50 X 50 ס"מ
Post Traumatic model no.6, 2012 | mixed media on wooden chair, 50 X50 X 90 cm

ART CENTER & GALLERY
Apter-Barrer, Ma'alot-Tarshicha

בחזית: פרט מתוך חלל:אפס מס.1, 2020
גרפיט על נייר, 102 X 152 ס"מ

Cover image: Detail from Space:Zero no.1, 2020
graphite on paper, 152 X 102 cm

Apter-Barrer Art Center and Gallery

15 Ben-Gurion St. Ma'alot-Tarshicha | **artsmaalot.com**
Sun, Mon, Wed 10:00-14:00, 16:00-19:00
Tue, Thu 10:00-16:00 **Sat** 11:00-13:00

Chairman: Chirurg Mishael
Director Gallery and Art Center: Tami Shachar-Yaron
Curator: Meital Kilemnik
Gallery Guidance: Yael Ramon, Yael Shalev
Hebrew editing: Judith Linik-Levi
English Translation: Judith Appleton
Graphic design: Studio Mika
Photography: Meital Kilemnik, Amir Tomashov

Supported by:
Ministry of Culture and Sport
Jewish Federation of Greater Philadelphia
Art Lane fund for the support of art on Israel's peripheral areas

Ministry of Culture and Sport
Jewish Federation of Greater Philadelphia
בשביל האמנות ART LANE

→

מרחב חשוף מס.10, 2023 | גרפיט וקולאג' על עץ לבוד, 40 X 80 ס"מ
Exposed Landscape no.10, 2023 | graphite and collage on plywood, 40 X 80 cm

ART
CENTER &
GALLERY
Apter-Barrer, Ma'alot-Tarshicha

Amir Tomashov

Resounding Decay

Curator: Meital Kilemnik

29.08-09.11.24